

ΕΤΟΣ Α'

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ
ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΑΡΙΘΜ. 16

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΔΡ. 12. ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΡΑ ΚΑΘ' ΕΣΑΜΗΝΙΑΝ—Τιμή φύλλου λεπτ. 10

Ἐν ΑΘΗΝΑΙΣ, τῆ 20 Ἀπριλίου 1875.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Συντηρητικοί τινες κύριοι ἐμὲμφθησαν τὸν Ἀσμοδαϊὸν ὅτι, ἐνῶ τόσον γοερῶς κραυγάζει ὑπὲρ τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν, διέβρηξε κάκεινος τὸν πρὸς τοὺς ἀναγνώστας αὐτοῦ ὄρκον, μὴ ὦν πλέον κωμικός ἀλλὰ σατυρικός.

Ἡ μεταξὺ τῶν δύο τούτων ἐπιθέτων διαφορά δὲν φαίνεται ἡμῖν μεγάλη. Ὅπωςδὴποτε ἐσπεύσαμεν νὰ τροποποιήσωμεν τὴν προμετωπίδα τοῦ φύλλου κατὰ τὴν ἐπιθυμίαν τῶν ἀνωτέρω κυρίων, δικαιούμενοι μετὰ τοῦτο ν' ἀπαιτήσωμεν παρ' αὐτῶν, ὅπως ἡμεῖς τὴν ἐφημερίδα μας ἀπὸ κωμικῆς μετωνομάσαμεν σατυρικὴν, οὕτω κάκεινοι τὴν κυβέρνησιν τῶν ἀπὸ συνταγματικῆς νὰ μετονομάσωσι *συνωμοτικὴν*.

ΣΚΝΙΠΕΣ

Ἡ «Βελτιώσις» τοῦ κ. Βουλγαρη, θέλουσα ἐν τῷ προτελευταίῳ αὐτῆς φύλλῳ νὰ θαμβώσῃ τὸ ἔθνος, ἤνοιξε τὸ ὑπουργικὸν θησαυροφυλακεῖον καὶ ἐπέδειξεν ἡμῖν ὡς «ἀδάμαντας καὶ μαργαρίτας κοινωρικῆς περιωπῆς καὶ ἐπι-

στήμης» τοὺς κ. κ. Ἐμπειρίκον, Δουζίναν, Ἀχολον, Γκίλιν, Πετρίτσην καὶ ἄλλους διαπρέποντας ἐπὶ σοφίᾳ ἢ ἑκατομμυριοῖς. Ἐνθυμούμενοι ὅτι ἐσχάτως ὑπουργός τις ὠνόμασε τὴν ἀντιπολίτευσιν «*Le Canard à Trois becs*», προτεινόμεν καὶ ἡμεῖς νὰ ὀνομασθῶσιν οἱ ἀνωτέρω πολύτιμοι λίθοι τῆς «Βελτιώσεως» *Les Diamants de la Couronne.*»

Ἄφου ἀπέτυχον οἱ καθηγηταὶ τοῦ Δικαίου, ἐφημερίδες τινὲς τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἀπεφάνθησαν ὅτι πρέπει ν' ἀποσταλῶσιν οἱ ἰατροί. Ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι καλὸν ἦτο ν' ἀποσταλῆ πρώτων μόνος ὁ κ. Ἀναγνωστάκης, ἵνα δοκιμάσῃ τὴν ἐγγείρισιν τοῦ καταρράκτου.

Τὰ τελευταῖα κυβερνητικὰ φύλλα καὶ μάλιστα ὁ *Λαός* δὲν ἀρνοῦνται μὲν ὅτι τὸ ὑπουργεῖον «*ἠγναγκάσθη νὰ καταφύγῃ εἰς πλειονοψήφιαν βεβιασμένην*», ἀλλ' ἀποροῦσι πῶς ἡ ἀντιπολίτευσις καὶ σπουδαῖοι καθηγηταὶ ἕκαμαν τόσον *καυγᾶν* διὰ τὸ τίποτε, δηλ. τὸ Σύνταγμα.

Ὡς θετικῶς ἐπληροφορήθημεν ἡ τιμωρία τῶν παρανομησάντων ὑπουργῶν ἐτέθη ὑπὸ τῆς συμμαχούσης ἀντιπολιτεύσεως ὡς ὅρος εὐχόμεθα νὰ μὴ γεννήσῃ μῦν.

Ἀναγνώσται τινες παρετήρησαν ἡμῖν ὅτι ἀδίως ἐκραυγάσαμεν τόσον πολὺ διὰ τὴν πρόσκλησιν τοῦ κ. Κασσιμάτη εἰς τὸν βασιλικὸν δεῖπνον, διότι προσεκλήθη ἐκεῖ οὐχὶ ὡς ὑπόδικος ἐπὶ ἀπάτῃ, ἀλλ' ὡς πρόεδρος τῆς ἐλληνικῆς Βου-

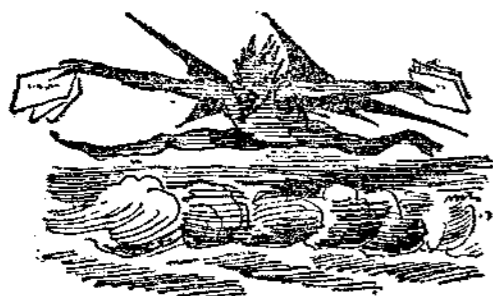
λῆς. Ἄρσθ αἱ δύο αὐτὰ ἰδιότητες δύνανται νὰ συμβιβα-
σθῶσιν, ἐμολογοῦμεν ὅτι εἴχομεν ἕδικον.

Ἄλλοτε τὸ ἀντιπολιτεύεσθαι εἶχε τοῦτο τὸ δυσάρεστον,
ὅτι ἠναγκάζετο τις πολλάκις νὰ διακόπη τὰς σχέσεις
του καὶ πρὸς ἀνθρώπους πλύνοντας τὰς χεῖράς των' σήμε-
ρον ἡ ἀντιπολιτεύσεσις ἔχει τοῦτο τοῦλάχιστον τὸ καλὸν, ὅτι
δυναταί τις νὰ σφίγγῃ τὴν χεῖρα ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν
συμίων ἀνθρώπων καὶ σφόδρῃ τὴν βράχιν εἰς τοὺς ἔχοντας
ἀντιπάθειαν πρὸς τὸν σάπωνα καὶ τὸν ἀνακριτὴν.

Κατὰ τὸν Σαμψόριον Κυβέρνησις συνταγματικὴ οὐδὲν
ἕλλο εἶναι εἰμὴ ἠνίοχος εἰς τὴν ὁποίῳ τὸ ἔθνος ἔχει τὸ
δικαίωμα νὰ εἴπῃ «Ὁδὴρῶσόν με ἐκεῖ». Ἡμεῖς δὲν εἴ-
μεθα τόσον ἀπαιτητικοί' ὅπωςδὴποτε ἔμῳς νομιζόμεν ὅτι
δικαιοῦμεθα τοῦλάχιστον νὰ ἐρωτήσωμεν ποῦ ὁδηγεῖ ἡμᾶς
ἡ κ. Βούλγαρος, ζεῖξας εἰς τὸ ἄρμα του τὸν Κότταρη, τὸν
Κασιμάτην καὶ ἄλλους τινὰς τοιοῦτου εἶδους ἵππους, εἰς
οὓς ἀντὶ τοῦ βουλευτικίου ἔπρεπε νὰ ὁρισθῇ ὡς σταυλὸς ὁ
Μαδρεσές.

Οἰκοκέρως τις ἐκ Πλάκας παρουσιάσθη, ὡς ἠκούσαμεν,
εἰς τὸν ἀνώτατον ἤρποντα καὶ μὴ ἔχον λέξεις ἵνα παραστή
τὴν ἔκτασιν τῆς ἀφοσιώσεώς του εἰς τὸν ἀτάλλῳον νὰ ἐκ-
φρασθῇ ὡς ἀκολούθως «Ἐγὼ, Βασιλεῖ μου, γαῖδοῦρί σου
εἶμαι καὶ εἰς τὴν ἀελλήν σου θ' ἀποθάνω». Ἄρσθ μετα-
σχημάτισαν οἱ ὑπουργοὶ τὴν ἑλληνικὴν αὐτὴν εἰς ἑστια-
τόριον Κασιματών, ζητούσιν ἤδη οἱ ἀφοσιωμένοι νὰ μετα-
βάλωσιν αὐτὴν εἰς κοιμητήριον ἕνων.

ΘΕΟΤΟΓΜΗΣ.

Ἀξιώσιμος Κ. Συρτάκτα,

Σῆρος 15 Ἀπριλίου 1875.

Πρὸ δύο μηνῶν εἰς Σύρον ὅλος ὁ κόσμος ἔγινε πολιτικὸς,
καὶ ἐκεῖνοι ἀκόμη τῶν ὁποίων ἡ ὑπογραφή δὲν ἔχει πλέον
πέρασιν εἰς τὰ συναλλάγματα παρηγοροῦνται θέτοντες αὐ-
τὴν εἰς διπλώσεις ὑπὲρ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρσθ σῆς εἶπα, ὅτι ἐγένεκαμεν ὅλοι πολιτικοί, περιττὸν
νομιζῶ νὰ προσθέσω ὅτι ἀπὸ μιᾶς ἐβδομάδος δι' ἄλλο τί-
ποτε δὲν ἐμολοῦμεν παρὰ μόνον διὰ τὸν κ. Κουντουριώτην
φθάσαντα ἐκ Παρισίων μὲ κλωστήν καὶ βελόνην ἵνα συζ-
τάξῃ τὸ σχίσμα.

Ἐγὼ, κ. Συρτάκτα, οὔτε σοφὸς εἶμαι, οὔτε πολιτικὸς
ἀλλ' οὔτε πάλιν ξεμωραμένος ὡς ὁ γέρον Πρώτος, οὔτε χρω-
κόπος, οὔτε φραυλόβιος, οὔτε ἀνύπαρκτος ὡς τὰ τρία τέταρτα
τῶν ὑπογραψάντων τὴν περίφημον ἐκείνην δήλωσιν. Ἄρσθ
λοιπὸν ἐκεῖνοι εἶπαν τὴν γνώμη των, καὶ ἀντημειβήσαν
μάλιστα ἀπὸ τὴν «Βελτίωσιν» χειροτονήντες βαθύπλου-
τοι ἢ περιούστατοι, νομιζῶ ὅτι δικαιοῦμαι νὰ εἴπω καὶ
ἐγὼ τὴν εἰδικὴν μου, ἔνευ τῆς παραμικρᾶς ἀξιώσεως νὰ
νὰ ἐξημερωθῶ μὲ κυβερνητικὸν δίπλωμα Κροῖσου ἢ Κου-
ρουαίου, ἀλλὰ μένων ὑπὸς πρὶν Εὐάγγελος Ξηραδάκης,
ἐμποροπλοίαρχος, τίμιος ἄνθρωπος καὶ τίποτε ἄλλο.

Τὸν κ. Κουντουριώτην ἔτοχε νὰ γνωρίσω, καὶ ὑπολή-
πτουμαι αὐτὸν ὡς τίμιον καὶ ἀκέραιον ἄνθρωπον. Τόσον
ἔμῳς διὰ τὸν τόπον, ἔσον καὶ διὰ τὸ καλὸν αὐτοῦ τοῦ
ἰδίου, δὲν ἐπιθυμῶ νὰ τὸν ἴδω σήμερον ἀρχηγὸν ἀρχέου
ὑπουργείου, διότι ἔταν ἀκούω εἰς τὰς παρούσας περι-
στάσεις περὶ ἀρχέου κυβερνήσεως, εὐθὺς ἐνθυμοῦμαι τὸν
μακαρίτην πατέρα τοῦ φιλογενεστάτου κ. Ἀνδρέα Τσιγ-
κροῦ, ἐνὸματι Κῆρ Γεάννην.

Δὲν εἶμαι βέβαιος ἂν εἶχεν ἡ ἔχι ὁ μακαρίτης δίπλωμα
ιατροῦ' ὅπωςδὴποτε ἔμῳς ἐπροσκαλεῖτο εἰς τὰς οἰκίας ὡς
εἰδικὸς, ὁσάκις ἐπρόκειτο περὶ ἀπλοῦ καταπλάσματος ἢ
κλωστηρίου. Καὶ ὡς ὁ μέγας Ἀλέξανδρος ἐγνώριζε τὸ πρό-
σωπον πάντων αὐτοῦ τῶν στρατιωτῶν, οὔτω καὶ ὁ Κῆρ
Γεάννης ἐκαυχᾶτο ὅτι εἶδεν... ὅλου; τοὺς συντηρητικὸς
καὶ φιλοσόφους Ἑρμοπολίτας μεταμυρισμένους εἰς sans-
culotte.

Ἄλλὰ ἱατρικὰ πλὴν λινοσπόρου καὶ μολβῆς οὔτε πα-
ρεδέχτο οὔτε ἠθέλησε ποτὲ νὰ μεταχειρισθῇ, καὶ διὰ
τοῦτο οἱ εὐρυεῖς τῆς Ἀέσχης τὸ ἐπονόμευσαν Μολοχόδον.
Τὸ ἐπίθετον ἔμῳς τοῦτο ἀντὶ νὰ λυπῇ ὑπερευχαρίστη τὸν
μακαρίτην, δίδον εἰς αὐτὸν ἀφορμὴν νὰ λέγῃ μὲ κάποιαν
ὑπερηφάνειαν: «Ἐξ ὅλων τῶν ἱατρῶν τῆς Σύρου μόνος ἐγὼ
»δύναμαι νὰ καυχῆθῃ ὅτι τὰ ἱατρικὰ μου δὲν ἐσκότωσαν
»ποτὲ κλένεα».

Τὰς ἀρετὰς τοῦ μακαρίτου ἐτίμησα πάντοτε κατ' ἀξίαν
τὴν ἀξιώσιν του ἔμῳς, ὅτι κατόρθωσε ἐπὶ τεσσαράκοντα
ἔτη νὰ κλωστηρικῶς χωρὶς νὰ προζενήσῃ ποτὲ δυστύχημα,
εὐρίσκω ὅπωςδὲν ὑπερβολικὴν. Δὲν ἐννοῶ βεβαίως μὲ
τοῦτο ὅτι ἐφύνησε ποτὲ κανένα διὰ τῆς ἀθῆας σφαιγγῆς
του, ἀλλὰ μόνον ὅτι ἔχει ἴσως μικρὰν τινα εὐθύνην διὰ
τὸν θάνατον τῶν ἀρρώστων, ἔσοι ἠδύνατο νὰ σωθῶσιν ἂν
ἀντὶ Μολοχόδου ἐπροσκαλεῖτο ἱατρός.

Ἄρσθρον ὑπουργεῖον, καλούμενον σήμερον νὰ σῶσῃ ἡμᾶς
διὰ σφαιγγῆς καὶ καταπλάσματος ἠθελεν εὐρεθῇ ἀκριβῶς
εἰς ἡν θέσιν ὁ πατήρ τοῦ φιλογενεστάτου κ. Α. Τσιγκροῦ,
παρὰ τὴν κλίνην ἀσθενοῦς, ἔστις μόνον διὰ πυρὸς ἢ στρε-
χίνης ἠδύνατο νὰ σωθῇ.

Ἄρσθρον ἀπὸ μηχανῆς.

Πρώτον έργον του σωτήρος θέλει είναι να διατάξη εκλογάς· και εΰθως ως Εύρος, Νότος και Βορρέας θέλουσι χυθῆ εις την εκλογικὴν κονίστραν οί αξιότιμοι κ.κ. Κουμουδοῦρος, Βούλγαρης και Δεληγεώργης, και ως Ζέφυρος τουλάχιστον ε̄ προς κ. Ζαΐμης· 'Αλλ' ἐν τῇ φοβερᾷ ταύτῃ ἀνεμοζάλῃ πῶς θέλει δυνηθῆ ἄχρους σωτῆρ να μεταβάλῃ τὴν ἀνώδυνον σύριγγά του εις τρίζαιναν Ποσειδῶνος κατευνάζουσαν τὴν ὄρμην τῶν κομμάτων;

Πιστεύω ἀκόμη ὅτι ε̄ διαδεχόμενος Βούλγαρην πρωθυπουργὸν πολλοὺς αὐτοῦ παρανόμους και θρασείς ὁπαδοὺς θέλει ἀνγκυλωθῆ να ἐπαναγάγῃ εις τὴν ὁδὸν του καθήκοντος. 'Αλλ' ἂν και εις τούτους ἐμφανισθῆ ἐπισειῶν και πάλιν τὴν σύριγγά του ως σπάθην Ἀρχαγγέλου, οί κύριοι οὔτοι, ἀντι να κλίνωσι τὴν κεφαλὴν, πολὺ πιθανὸν να στρέψωσιν αὐτῶ τὰ νῶτα, ως ἐπραττον οί πελάται του Κύρ Γιάννη.

Ἐκτὸς τούτων και ἄλλο τι χειρότερον ἔχομεν να φοβώμεθα παρὰ του ἄχρου· γευθεὶς τῆς ἐξουσίας και εὐρῶν αὐτὴν καλὴν, ἐνδέχεται ν' ἀγοράσῃ μίαν πῆχυν ἐνὸς οἴου· δῆποτε πανίου και δέσας αὐτὸ εις τὴν ἄκραν τῆς σύριγγός του να ὑψώσῃ αὐτὴν ως σημαίαν ἐκτου κόμματος, ως να μὴ ἐφθαναν τὰ πέντε και τὰ βάσανά μας.

'Αν λάβετε ὑπ' ἔψιν, κ. Συντάκτα, τὸ βάθος τῆς πληγῆς, τὸν ἐρεθισμὸν τῶν πνευμάτων και τὴν κατάστασιν ἢ μᾶλλον τὴν ἀκαταστασίαν τῶν πραγμάτων, θέλετε ὁμολογήσει ὅτι πᾶσα δοκιμὴ πρὸς θεραπείαν τούτων δι' ἄχρου ὑπουργείου ἤθελεν εἶναι ως να ἐζήτει τις να φράξῃ διὰ καταπλάσματος τὸν κρατῆρα ἡφαιστείου.

Δι' ὅλους τοὺς ἀνωτέρω λόγους και ἄλλους ἀκόμη τοὺς ὁποίους παραλείπω, διὰ να μὴ γείνω ἀδιάκριτος καταχρῶμενος τὸν τόπον, τὸν ὁποῖον μοι παρχωρεῖτε δωρεάν εις τὴν ἐφημερίδα σας, ἤθελα συμβουλεύσει τὸν ἀξιότιμον κ. Κουντουριώτην, οὔτε μὲ τὴν ἄκραν τῶν δικτύλων να ἐγγίσῃ ἄχρου χαρτοφυλάκιον. 'Αν θέλῃ πραγματικῶς να ὑπηρετήσῃ τὴν πατρίδα και τὴν ὑπόληψίν του, ἔχει ἄλλην τινα ἀποστολὴν, ἢ μᾶλλον ὑποχρέωσιν, πολὺ ἀνωτέραν να ἐκπληρώσῃ· να σχίσῃ τὸ παραπέτασμα ὀπισθεν του ὁποῖου κρύπτουσιν οί ὑπουργοί εις τὸν Βασιλέα τὴν κατάστασιν του τόπου· να παραστήσῃ εις αὐτὸν τὰ πράγματα οὐχὶ ἄχροα, ἀλλὰ μαῦρα ως τὴν πίσσαν και τὴν ἀλήθειαν, πείθων τὸν ἀνώτατον ἄρχοντα ὅτι παράνομοι ἐκλογαί, παράνομοι ἀρνήσεις εἰσιτηρίων εις τὴν βουλὴν, παράνομοι βουλευτῶν ἀποπομπαί, παράνομοι ἐκλογῶν ἀναβολαί, παράνομοι συνεδριάσεις, παράλογος περιφρόνησις τῆς ἐθνικῆς παμφήγειας, και αἱ λοιπαί τῶν ὑπουργῶν του παρανομίαι και παραλογίαι ἤνοιξαν πληγὴν ἐξ ἐκείνων αἰτινες δὲν θεραπεύονται διὰ μολόχης.

Εἰς τὰ ἀνωτέρω δύναται να προσθέσῃ ε̄ κ. Κουντουριώτης ὅτι ἀπέναντι παρανομοῦντος ὑπουργείου δὲν ὑπάρχει σήμερον ἀντιπολίτευσις, ἀλλ' ἔθνος ὀλόκληρον τὸ ὁποῖον ἀγαπᾷ ἐξ ἴσου τὸ Σύνταγμα και τὸν Βασιλέα του, και οὐδὲν ἄλλο ζητεῖ εἰμὴ μόνον να μὴ κατασταθῶσι τὰ δύο ταῦτα αἰσθήματα ἀσυμβίβαστα ἐν τῇ καρδίᾳ του. 'Αλλ'

ὅτι ἐπῆλθε τέλος πάντων ε̄ καιρὸς να εἰσκαουσθῆ ἡ εὐσεβῆς αὐτοῦ εὐχή, διότι τὸ ποτήριον ἐπληρώθη μέχρι στεφάνης, ἢ δὲ τελευταία πρὸς τοὺς καθηγητὰς ὕβρις τῆς ἐξουσίας δὲν εἶναι φύλλον ῥόδου δυνάμενον να ἐπιπλεύσῃ χωρὶς οὐδὲ σταγῶν να χυθῆ.

Ταῦτα, κ. Συντάκτα, εἶχα να σᾶς ἀνακοινώσω ἐκ μέρους μου και ἐκ μέρους πολλῶν ἄλλων θαλασσιῶν τῆς Σύρου, τοὺς ὁποίους μακρὰ πείρα ἐδίδαξε να μωρίζονται τὴν τρικυμίαν.

Ταπεινὸς δοῦλός σας
ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΕΥΡΑΔΑΚΗΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ

- Ο Ἀναστάσιος Βυζάντιος ἐρυθρός.
- Η Ἐφημερίς ἐπαναστατικὴ.
- Ο ἄθμος Ἀθανασίου, ε̄ του Παρισινοῦ δήμου ἐπαδῆς συντηρητικῆς.
- Ο Ἀγγελος Βλάχος ἀρνούμενος τὸν Ὀφφεμπαχ.
- Ο Κυριακίδης ἀντιπρόεδρος ἔστω και τῶν στηλιτών.
- Οί καθηγηταί του Δικαίου ραπιζόμενοι ἀδίκως.

ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΔΗΜΩΔΗΣ

- ΓΙΑΝΝΗΣ. Ἐν ἐξακολουθῆσουε να παγαίνουε ἔτσι τὰ πράγματα, τί συλλογᾶσαι να κάμης;
- ΚΩΣΤΑΣ. Να γείνω ραγιξ.

· Ο Ὑπεύθυνος ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΠΡΟΥΣΑΔΑΚΗΣ.